

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 618

CỘI GỐC CỦA KHỔ VUI TỪ Đâu RA

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Sáu ngày 20/08/2021.

*****

Khổ vui hiện hữu và luôn luôn theo sát chúng ta nhưng thật ra ít người hiểu được cội gốc của nó. Hiện giờ thế giới đang trải qua trận đại dịch Covid-19. Những nước có nền khoa học tiên tiến nhất thế giới lại có số người chết nhiều nhất thế giới. Người ta oán trời trách người. Nếu chúng ta biết rằng những khổ vui, thuận nghịch xung quanh mình đều do chính mình tạo ra thì chúng ta sẽ tự thúc liễm bản thân để thay đổi hoàn cảnh.

Con vật nhỏ như loài kiến cũng có năng lực hơn chúng ta. Kiến có thể phát hiện ra nguồn thức ăn ở cách chúng rất xa. Mỗi khi đàn kiến rời tổ thì sau đó sẽ có những trận mưa to vì chúng nhận biết được sự thay đổi của thời tiết. Thật ra tự tánh của mỗi chúng ta đều có năng lực siêu nhiên. Vì con người chìm đắm trong tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn cho nên hoàn toàn mất hết những năng lực siêu nhiên đó.

Hòa thượng nói: *“Người có tâm Thanh Tịnh thì bách độc bất xâm hại”*. Người có thể tâm Thanh Tịnh thì dù họ uống nhầm thuốc độc nhưng cũng không bị chết, thuốc độc cũng không khởi tác dụng. Độc tố không xâm hại được cơ thể họ, độc tố tự hóa giải, cơ thể có năng lực tự đào thải độc tố. Con người hiện nay vì tâm bị ô nhiễm cho nên mất hết những năng lực như vậy, hễ trái gió trở trời thì dễ dàng vị cảm nhiễm, dễ dàng lây nhiễm dịch bệnh.

Hòa thượng nói: *“Tu hành chẳng qua là hồi phục lại tự tánh vốn có mà thôi”*. Chúng ta tìm lại tự tánh vốn sẵn có chứ không phải đi tìm cái mới để đạt được cái mới. Hồi phục cái cũ dễ dàng hơn đi tìm cái mới.

Ngài Lục Tổ Huệ năng nói:

“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ

Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp

Nào ngờ tự tánh vốn dĩ Thanh Tịnh”.

Tự tánh vốn dĩ đầy đủ năng lực, đầy đủ sức đề kháng miễn nhiễm nhưng do tâm ta bị ô nhiễm nên bị mất hết năng lực. Chúng ta quán chiếu bản thân mới thấy tâm mình quá ô nhiễm. Nếu tâm chúng ta Thanh Tịnh thì chúng ta có đầy đủ năng lực vốn dĩ sẵn có và sức đề kháng miễn nhiễm rất cao. Chúng ta không có gì mạnh mẽ nhưng lại rất cao ngạo, luôn muốn khẳng định mình, thể hiện mình là người hơn, mình là người quan trọng, mình là

người vượt trội. Đây cũng chính là cội gốc của phiền não, chính là cội gốc của khổ vui. Khổ vui đều từ nơi chính mình trực tiếp tạo ra, hoàn toàn không phải do người khác tác động vào hoặc tạo ra. Do không nhận biết rõ nguyên lý nên chúng ta làm ra nhiều sai trái, chuốc lấy đau khổ, rồi lại cho rằng mình xui xẻo.

Nhà Phật đề cao nhân quả. Người hiểu thấu nhân quả, tin sâu nhân quả sẽ hoàn toàn nắm được chìa khóa khổ vui. Hòa thượng nói: **“Cả đời của tôi là tâm nghĩ sự thành”**. Những suy nghĩ của Ngài hoàn toàn không có chướng ngại, Ngài có mong muốn gì thì đều được thành tựu bởi vì mong muốn của Hòa thượng đều vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta có nhiều mong muốn nhưng không đạt được bởi vì chúng ta mong muốn lợi ích cho riêng mình. Chúng ta tâm nghĩ sự không thành, nếu có thành thì chúng ta phải khó nhọc và không thể viên mãn. Có nhiều việc Thầy không thể nói ra được, bởi vì nếu nói ra thì người ta không tin, không tin vào đạo lý cảm ứng. Buổi sáng Thầy bỏ ra một thì buổi chiều Thầy có vào hai, bởi vì khi có hai thì Thầy tiếp tục làm lợi ích chúng sanh.

Hòa thượng nói: **“Chìa khóa khổ vui hoàn toàn nằm trong tay chúng ta. Chúng ta phải nắm được chiếc chìa khóa đó. Đó chính là đạo lý nhân quả, đạo lý cảm ứng”**. Thầy nghĩ đến một điều gì đó, chưa kịp nói với ai thì điều đó đã thành. Sáng hôm kia, Thầy nghĩ đến một việc lớn lợi ích cho chúng sanh. Buổi chiều có người gọi điện cho Thầy đề gợi ý.

Thầy sâu sắc cảm nhận lời dạy của Hòa thượng: **“Điều quan trọng là bạn có đủ can đảm, đủ năng lực để thay Phật hay không. Nếu bạn đủ can đảm và năng lực làm việc thì chư Phật Bồ Tát sẽ gia trì, hỗ trợ cho bạn”**. Một người lo lắng vì ở một mình nơi hoang vắng, xa xôi hẻo lánh không có đồng tu thì khi chết không có ai hộ niệm. Thầy nói rằng: **“Con phải vững một niềm tin chư Phật Bồ Tát sẽ hộ niệm cho con”**.

Lúc lâm chung, chúng ta giữ chánh niệm, chư Phật Bồ Tát sẽ hộ niệm cho chúng ta. Việc này đã có minh chứng người thật việc thật. Một người bạn của Thầy có em nghiện hút. Khi người em chuyển sang lao phổi, người anh đưa người em vào bệnh viện để chăm sóc. Lúc người em sắp chết, người anh căn dặn: **“Em cứ niệm Phật, bám sát theo câu niệm Phật cùng anh! Em chỉ đi theo Đức Phật A Di Đà, không được đi theo ai cả”**. Người em này vốn có tâm thương Mẹ, thương anh, kính trọng anh và biết nghe theo lời anh. Người anh niệm Phật hai ngày hai đêm thì đuối sức, anh khởi niệm **“xin chư Phật Bồ Tát đến hỗ trợ cho con”**. Anh liền nghe thấy tiếng niệm Phật trong không gian giống như khi chúng ta mở máy niệm Phật. Người em gái cũng nghe thấy tiếng niệm Phật, một số đồng tu đến hộ cũng nghe thấy có tiếng niệm Phật. Người em cũng nghe thấy tiếng niệm Phật, ra đi nhẹ nhàng. Đến lúc về nhà rồi, mọi người vẫn nghe thấy tiếng niệm Phật. Cô em gái hỏi: **“Anh Hai, có phải anh mở máy niệm Phật không?”**. Người anh không hề dùng máy niệm Phật. Việc này không có gì quá khó hiểu. Nhiều người cho rằng đây là mê tín, nhưng đây không phải là mê tín. Chúng ta chìm đắm trong tập khí phiền não của mình thì phải trôi theo khổ đau, liên tục tạo nghiệp, thọ báo, rồi lại thọ báo, tạo nghiệp, không có điểm dừng.

Hôm qua, một người em trai của Thầy gọi điện nói với Thầy về việc con rùa hôm giỗ cụ ông. Vào ngày giỗ cụ, Mẹ của Thầy cúng ở nhà, Thầy cũng cúng tại nơi Thầy đang ở. Trước đó mấy ngày, Mẹ của Thầy đi chợ gặp người ta bán 4 con rùa. Bà muốn làm vui lòng Thầy nên đã phát tâm mua 4 con rùa đó để phóng sanh. Thầy

chuyển tiền về cho gia đình làm lễ cúng, Thầy bảo gia đình thả luôn 4 con rùa đó, không cần chờ đến đúng ngày giỗ mới thả. Trong 4 con rùa thì có 1 con bò ra đi trước, còn lại 3 con. Gia đình đã thả phóng sinh 3 con rùa. Sáng sớm hôm sau, một con rùa bò về đứng giữa sân nhà, 4 chân của nó bị róm máu. Nó nằm ở trước sân. Hai con chó sủa dữ dội, khiến cho người em tỉnh dậy sớm và phát hiện ra con rùa. Người em trai của Thầy nhìn thấy con rùa thì nổi da gà. Con rùa đã phải cố gắng trải qua một chặng đường rất xa và nguy hiểm. Nó bò từ nơi được thả phóng sinh nơi dòng sông nước chảy mạnh, băng qua đường làng để quay về đến đúng nhà Mẹ của Thầy. Nếu con rùa đó đi vào nhà người khác thì nó đã tự nộp mạng cho người ta trong mùa Covid, khi đang giãn cách xã hội. Giờ đây, con rùa đó được sống trong một bồn sen nhỏ của gia đình, ngày ngày nằm phơi nắng, nghe tiếng niệm Phật 24/24 từ chiếc máy niệm Phật năng lượng mặt trời. Mẹ của Thầy, em trai và em dâu càng có thêm niềm tin và tin rằng mọi động vật đều có tánh linh. Con rùa đó có tánh linh nên đã cảm nhận được môi trường sống an toàn và đã quay lại với gia đình.

Người em trai của Thầy kể một câu chuyện, một gia đình nhà hàng xóm hàng ngày chích điện bắt cá, bán cá. Cá to cá nhỏ chết vô số kể. Họ kiếm được nhiều tiền, mua sữa cao cấp nhập khẩu cho con uống, nhưng đứa con bị bệnh, gầy còm suy dinh dưỡng. Họ không biết nguyên nhân. Người em khuyên gia đình hàng xóm bỏ nghề đánh bắt cá thì con mới hết bệnh. Em trai của Thầy đã có niềm tin, đã giác ngộ.

Khổ vui hoàn toàn do chính mình. Hòa thượng nói: **“*Chúng sanh trên thế gian này không hiểu nhân quả báo ứng cho nên đời sống rất khổ. Người thế gian muốn lìa khổ được vui nhưng hoàn toàn không biết cội gốc của khổ vui. Ngay hành động tạo tác hàng ngày của chúng ta tạo nên khổ vui của chúng ta*”**.

Thầy đã tiếp 2 người đến nhà của Thầy, một người chuyên giết heo, một người chuyên giết bò. Người giết heo nổi tiếng cung cấp heo khắp chợ. Một lần, anh ấy nằm chiêm bao và nhìn thấy 2 xác người nằm trong đồng xác heo. Anh ấy thất kinh hồn vía nên đến kể với Thầy.

Trong **“*Kinh Đại Thừa*”**, Phật nói: **“*Không chỉ loài hữu tình có tánh linh mà loài vô tình cũng có tánh linh. Khoáng sản như cát, đất, nước... đều có tánh linh, có kiến – văn – giác - tri*”**. Nhà khoa học Giang Bồn Thắng (Tiến sĩ người Nhật Masaru Emoto) đã có công trình nghiên cứu khoa học, thực hiện hàng ngàn thí nghiệm và đã công bố cho thế giới thấy nước cũng có khả năng thấy, nghe, nhận biết. Chúng ta có thể tìm hiểu thêm ở tài liệu **“*Thông điệp của nước*”** thông qua những thí nghiệm của tiến sĩ Giang Bồn Thắng.

Hòa thượng nói: **“*Con người nếu tin nhân quả báo ứng, hiểu nhân quả báo ứng, chịu trồng nhân lành thì sẽ an vui. Tất cả sự lý thông đạt, hiểu được chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, vậy thì làm sao mà không an vui!*”**

Hòa thượng nói: **“*Trên thế giới ngày nay, người gặp khổ nạn quá nhiều nhưng họ không biết nguyên nhân khổ nạn. Nguyên nhân chính là do họ mê hoặc điên đảo, không biết điều đúng nên làm, điều sai nên tránh. Họ tạo ra vô lượng tội nghiệp mà chính mình không biết, khi quả báo hiện tiền trước mắt thì họ hối hận không kịp. Bạn nghĩ đến phương pháp gì để cứu giúp họ? Trên “*Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Đức Thế*”**

Tôn đã giảng giải một cách tường tận: Nếu bạn muốn lìa tất cả khổ trên thế gian này thì bạn nhất định phải tin tưởng MUỖI NGHIỆP THIỆN”.

MUỖI NGHIỆP THIỆN

THÂN: Không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm

KHẨU: Không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời thêu dệt, không nói lời hung ác

Ý: Không tham, không sân, không si

Hòa thượng nói: **“Phật dạy chúng ta MUỖI THIỆN, đây chính là chìa khóa của tất cả sự an vui. Trên Kinh Phật đã nói rất rõ ràng, then chốt ở chỗ bạn tin hay không tin? Tôi hoàn toàn tin. Tiêu chuẩn của niềm tin là y giáo phụng hành. Bạn không đem MUỖI THIỆN để áp dụng thực tiễn vào cuộc sống thì không thể an vui. Nếu bạn thật tin, nhất định làm đến được 100% thì làm gì mà không an vui! Mười nghiệp ác là cội gốc của tất cả khổ đau. Tất cả ác nghiệp trên thế gian này đều từ 3 nghiệp THÂN – KHẨU – Ý. Đây là chủ thể mọi khổ vui. Mười thiện là cội gốc của vui. Mười ác là cội gốc của khổ. Chúng ta không thể không biết, không thể không xem trọng! Ngày nay thế gian này đã đảo lộn. Chúng ta có năng lực gì để cứu giúp nỗi khổ hiện nay không? Vô lượng vô năng! Chúng ta chỉ còn cách làm tốt từ chính mình, làm tốt MUỖI THIỆN để làm ra tấm gương. Đó là cách tốt nhất”.**

Nụ cười của Hòa thượng lúc nào cũng rạng rỡ. **“Y giáo phụng hành”** là làm y hết, làm y chang. Nếu không làm thì không phải là tin. Chúng ta không thể thay đổi nỗi khổ của chúng sanh. Chúng ta nỗ lực làm ra điển phạm, làm tốt MUỖI THIỆN, làm tốt **THẬP THIỆN NGHIỆP ĐẠO** thì đây cũng là sự nhắc nhở với mọi người. Người niệm Phật chúng ta phải mau niệm Phật để đủ năng lực vãng sanh Cực Lạc, hoàn thiện năng lực, sau đó quay trở lại độ chúng sanh. Chúng ta bây giờ chưa có đủ năng lực để giúp mọi người. Bồ Tát có năng lực vào sanh ra tử, ứng thân thọ thân đơn giản như thay chiếc áo.

Chúng ta làm trong âm thầm nhưng có sự lan tỏa rất lớn. Dù đi đến bất cứ nơi đâu, trong nước hay ngoài nước, Thầy đều phóng sanh. Bao nhiêu năm qua, người ta biết rằng cứ ở đâu có Thầy Vọng Tây thì ở đó mọi người được nhận quà. Chúng ta cứ cực lực phóng sanh, cực lực tặng quà. Trong giai đoạn dịch bệnh này, khi bao nhiêu người đang thiếu ăn thì chúng ta không nên phóng sinh mà chúng ta nên mua quà tặng mọi người, phát gạo cứu giúp người nghèo. Khi nào cuộc sống bình ổn thì chúng ta lại phóng sinh.

Hòa thượng rất từ bi, Ngài nói: **“Phật pháp thù thắng không gì bằng! Phật pháp dạy chúng ta trước tiên phải cứu chính mình, khi bạn cứu chính mình thì tự nhiên giúp được chúng sanh. Chính mình y theo Phật pháp để làm thì sẽ làm ra được tấm gương tốt để mọi người học theo. Người khác nhìn vào tự nhiên sẽ cảm động và học theo bạn”.** Muốn cứu người thì trước tiên phải cứu mình, muốn độ người thì trước tiên phải độ mình. Chúng ta không nên hiểu sai lời dạy của Ngài, không nên hiểu rằng chỉ giúp mình mà không giúp người.

*****

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!